

PŘIJÍT A BEZ OBALU SI POPOVÍDAT O TOM, CO VÁS V SEXU
VZRUŠUJE, NENÍ VŽDYCKY JEN TAK. SPOUSTA LIDÍ TO DOKONCE
NIKDY NEUDEĚLÁ. NAKOLIK OPRAVDU VÍTE, PO ČEM V POSTELI
TOUŽÍ VÁŠ PARTNER? NAKOLIK JSTE OTEVŘENÁ VY SAMA?
A KTERÉ TOUHY UŽ JSOU „ZA HRANOU“ A PROČ?

TEXT: JANA POTUŽNÍKOVÁ

Vlastně si neumím představit, že se tomu dá vyhnout. Tomu, že v sexu bude jeden chtít něco jiného než ten druhý. I když se ve většině shodnete, budou časem vyvstávat v nejlepším případě maličkosti, které byste rádi každý jinak. Protože sexuální preference jsou jednou z těch ryze individuálních věcí, které tvoří naši osobnost. Ale podle mě také proto, že spolu většinou začínáme spát mnohem dříve, než se vzájemně známe a důvěřujeme si, tedy nemůžeme o sobě v tomto směru vědět všechno a „včas“. Na prvním, druhém nebo třeba i pátém rande těžko vytáhnete bičík nebo se začnete rozplývat nad představou sexu na veřejnosti. Daleko spíš budete tokat, zjišťovat, jak si voníte, jestli se vůbec chcete. A chovat se pravděpodobně tak, jak si myslíte, že by si přál váš nový partner. To totiž děláme ve vztazích obecně: vstupujeme do nich „stylizovaní“, ve „společensky přijatelné masce“, abychom udělali dojem a zvýšili šanci, že nás ten druhý přijme.

VE VZTAZÍCH NEBÝVÁME V ZAČÁTKU ÚPLNĚ SAMI ZA SEBE.

NEJLEPŠÍ MOŽNÁ VERZE MÉHO JÁ

Ve vztazích nebýváme v začátku úplně sami za sebe, ale za jakýsi svůj ideální předobraz. A čím více o sobě víme, že jsme v něčem jinde než většinová společnost, tím víc je logické, že čekáme a oťukáváme toho druhého, pátráme po tom, jestli si naši otevřenost i autentičnost zaslouží. Nebo – jestli některé věci vůbec „unese“. „Je to tak. Lidé s neobvyklými sexuálními preferencemi se většinou nesvěřují svým partnerům o tom, co je sexuálně vzrušuje, hned. Potřebují se s ním poznat a získat vzájemnou důvěru,“ potvrzuje také Mgr. Lucie Krejčová, Ph.D., z Národního ústavu duševního zdraví v Praze-Klecanech, která koordinuje unikátní projekt Parafilik (www.parafilik.cz), zaměřený právě na lidi s neobvyklými sexuálními preferencemi. Ty začínají u celkem nevinného exhibicionismu, ale končí až někde u zoofilie nebo pedofilie. Protože chtít „to“ jinak prostě není vždycky pikantní, někdy je to dost „zlé“. O to horší, že nikdo z parafiliků si své „zaměření“ nevybral. Narodil se s ním. Ale k tomu se ješ-

tě vrátíme. Teď zůstaňme u možnosti, že jste už pár let ve vztahu, a najednou se začnou ukazovat partnerovy řeckné nové, neotřelé, experimentální chutě. A upřímně, stačí si projít internetové diskuse od masaserverů po FB stránky, abyste zjistili, že to není vůbec nenormální:

„Ten můj se najednou vytasil s tím, že by mě chtěl vidět s jiným mužem.“

„Můj manžel se přiznal, že mi tajně krade z prádelny nošené kalhotky...“

„Nemůžu si pomoci, ale vzrušuje mě představa, že nás někdo nachytá...“

„Přála bych si být úplně bezmocná, cítit, jak jsem jeho hračkou... poddávat se jeho síle...“

Přečíst si tam můžete spoustu příběhů, z nichž všechny potvrzují, že i po letech partnerské rutiny můžete zažít překvapení. Na obou stranách. U něj i dojít k nějakému uvědomění si u sebe samé. A pak je tu samozřejmě otázka: co s tím?

VÝZVA, NEBO HNUS?

Záleží na mnoha věcech. Na tom, co tou „novotou“ je nebo má být, kde na škále od pikantnosti po deviaci se pohybuje a jak moc se odchyluje nejen od společenských, ale také vašich vztahových zvyklostí, nebo na tom, do jaké míry si ji partner spojuje s vámi. A ano, můžete se nakonec společně radovat z nových výhledů na osvěžení sexuálního života, ale také může být vaší primární reakcí zděšení, zhnusení, šok a v hlavě spousta otázek včetně těch, které se budou ptát: „Proč? To už ho nepřitahuju? A co teď bude s naším vztahem? To je přece ujetý, no ne? To nemůžu snášet? Jak se ho teď ještě můžu dotknout? To nedám?! A když to nedám, odejde za jinou?“ „Tyto reakce jsou naprosto v pořádku a přiznávající partner by měl dopřát tomu druhému čas novou informací vstřebat. Často se o tom partneri mohou dozvědět i náhodou, objeví obrázky v počítači nebo najdou nějakou sbírku fotografií na jiných místech. Ale ať se o tom partner dozví náhodou, či v otevřeném sdělení, je důležité komunikovat, porozumět tomu, co oba prožívají, sdělit si své obavy a najít takové společné řešení, aby v tom všem zúčastněným bylo dobře,“ vysvětluje Mgr. Lucie Krejčová, Ph.D., s tím, že až přejde ta primární reakce, mělo by takřka v každém případě na straně partnera, který si odhalení vyslechl,

**CHCI TO JINAK
*NEŽ TY!***

přijít ke slovu také uvědomění si, že ten, kdo se přiznal, musel projevit velkou dávku osobní statečnosti, překonat strach z odsouzení nebo se s ním rovnou smířit. Že ten, kdo se přiznal, věřil svému protějšku tak moc, že to prostě „risknul“. A dost možná cítí osobní úlevu i přesto, že to může být pro vztah samotný průšvih – opět v závislosti na tom, o co konkrétně jde. Protože u nějakého nápadu na svazování se asi nerozejdete, naopak se možná nadchnete myšlenkou inspirovanou třeba 50 odstíny šedi, zatímco kdyby se váš partner náhle vyznal z lásky k domácímu mazlíčkovi... Hm?

GENDEROVĚ NEVYVÁŽENÉ ÚVAHY

A ano, pravdou je, že „zvláštní chutě“ mívají hlavně muži. My tedy také, ne že ne, ale o dost méně. „Důvodem, proč se o tom tolik nemluví je, že většinová společnost je k ženám v této otázce mnohem tolerantnější. V roce 2016 jsme přitom provedli reprezentativní celonárodní průzkum sexuálních preferencí, který ukázal, že téměř 14 % žen má neobvyklou sexualitu. Nejvíce se orientují na BDSM praktiky, například svazování, psychické ponižování atd., které jsou z většiny realizovány v rámci partnerského či sexuálního vztahu,“ uvádí Mgr. Lucie Krejčová, Ph.D. A ono, přiznejte si – když my jako ženy, přijdeme za svými muži s konkrétními vizemi, sny a touhami, obvykle je spíše potěšíme. Obvykle. Také ne pravidelně a vždycky. Ale obecně je to takto nějak snazší... A snazší může být

COMING OUT MŮŽE TRVAT ROKY

MUDr. Martin Hollý je jedním ze zhruba 10 odborníků, kteří už druhým rokem pomáhají nastartovat program Parafilik. Program, který vychází z podobných v Německu, Velké Británii, Švédsku, ale také Kanadě a v terapeutické i výzkumné rovině se snaží ošetřit problematiku parafilie u nás.

Pane doktore, dalo by se jen odhadem říct, kolika procent lidí u nás se problematika parafilie týká?

Výzkumy se velmi liší a je obtížné dostat se k validním číslům. Ze dvou důvodů. Ten první je metodický, protože zatím fungují převážně internetové dotazníky, které nemusí úplně odrážet pravdu, lidé v nich například nadsazují. A druhým důvodem je, že každý člověk na své individuální úrovni prochází nějakým vnitřním vývojem, jeho sexualita časem dozrává a stává se rozpoznatelnou. Takže víme, že než proběhne coming out, může to trvat řadu let.

Přesto, nějaké odhady existují?

Obvykle se udává něco kolem 1 až 2 %, já bych osobně viděl jako reálné o něco vyšší číslo. Stále však v řádu nižších jednotek procent.

Říkáte-li, že sexualita časem dozrává, znamená to ale jediné: je od začátku daná.

Je vrozená, ale teprve postupně rozpoznávaná tím samotným člověkem... Jeho konkrétní sexualita je nejprve pod vlivem většinové sexuality, kdy se snažíme nacpat do mainstreamového obrazu o ní, a pak opravdu trvá, než každý projdeme vnitřním vývojem a ustálíme se.

A co ve výsledku rozhoduje o tom, v jak těžké formě se parafilie „rozjede“?

Tohle je určitě komplexní problematika. Svou roli hraje genetika, sociální prostředí. A hodně důležité také je, nakolik je ta konkrétní variantní sexualita výlučná a nakolik doplňková. Čím výlučnější je, tím více má tendence prosadit se, projevit se v sexuálním chování daného člověka. A vedle toho tu máme ještě osobnostní mechanismy, které nás dokážou nebo nedokážou motivovat k dodržování nějakých pravidel společenských. Je to tedy ve výsledku soubor mezi osobností a – zjednodušeně řečeno – puzením. Asi proto se jedny z nejzávažnějších sexuálních deliktů odehrají v pozdním období puberty, kdy osobnost dotyčného jednoduše ještě není dostatečně integrovaná, pevná, schopná držet se společenských norem a mít pod kontrolou právě zmíněné „puzení“.

přijmout nové nebo nově přiznané sexuální preference či fantazie toho druhého také s vědomím, že – myšleno u těch v rámci společenských norem – to není nic nenormálního. Protože podle kanadské studie, provedené taktéž v roce 2016 na více než tisícovce dobrovolníků, se nějaká byť mírná odchylka v tomto směru objevila u každého druhého dotázaného! Ať to byla touha spojená s voyerstvím, kterou projevil takřka každý druhý a každý třetí přiznal reálnou zkušenost s ním! Nebo ať šlo o zálibu ve fetišismu, párový exhibicionismus, frotérství či masochismus (tu přiznala čtvrtina dotazovaných!).

ZMĚNA JE ŽIVOT, BEJBY... (ANEBO TAKY NE)

S novými informacemi a odhalenými touhami je pak třeba zacházet něžně. Jsou-li obecně přijatelné, tedy nespádají do deviací, je třeba o nich mluvit a dost možná se odhodlat i k otěstování. Někdy vás, pravda, partnerův nápad na hry s horkým voskem nebo experimentováním s „elektrosexem“, „pony“ hraním nebo co já vím, návrhem na sex ve výtahu, odradí rovnou, jindy vás nečekaně provalená touha po tom, abyste doma začala nosit podvazky a vysoké podpatky nebo

se u vás v ložnici objevila i vaše krásná rusovlasá kamarádka, může přivést k novým a nečekaným obzorům. Jde o to, mluvit o tom, a až pak se rozhodnout. „Důležité je „chtění“ na obou stranách s tím něco udělat. Dále je důležitá komunikace, kdy si oba partneři řeknou, co chtějí, nastaví si hranice a snaží se najít společnou cestu, jak spolu dále vést spokojený život,“ vysvětluje odbornice. A když se provalí něco zásadnějšího? „Velká řada jedinců, kteří mají neobvyklou sexuální preference, jsou schopni vést spokojený život s partnerem i po sexuální stránce. Často si své neobvyklé touhy realizují pouze skrze své fantazie a do reálného života je nikdy nepustí,“ ujistí uje Mgr. Lucie Krejčová, Ph.D., s tím, že ale takové případy není reálně vyřešit jen v tichu domácnosti a právě pro závažnější formy odchylek sexuálních preferencí je tu určitě preventivní projekt Parafilik. Dokáže ulevit těm, jichž se odlišné preference týkají, zabránit zločinům i ničení rodin tam, kde se preference pohybují hodně na hraně, a také pozměnit společenské nastavení, které je k těm, kdo jsou odlišnými sexuálními preferencemi „postiženi“, zjednodušujícím způsobem odsuzující. ■

inzerce 331462/12

LEVOPRONT®

kapky, sirup, tablety | levodropropizin

Rychlá úleva od suchého kašle

Kapky
s příchutí
lesního ovoce

Sirup
s příchutí třešně

Při tlumení kašle působí přímo v dýchacích cestách bez nežádoucího ovlivnění mozku.

Neopotlačuje přirozenou očistu dýchacích cest.

Kapky s pohodlným dávkováním a sirup pro děti od 2 let i dospělí, tablety pro děti od 12 let a dospělí.

www.lecimekasel.cz

Angelini Pharma Česká republika s.r.o., Patachovo náměstí 5, 625 00 Brno, www.angelini.cz

Levopront obsahuje levodropropizin. Lék k vnitřnímu užití. Čtěte pečlivě příbalovou informaci.